Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta

(2000/C 337 E/41)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2000) 468 lopull. — 2000/0194(COD)

(Komission esittämä 26 heinäkuuta 2000)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisön politiikan avulla on saavutettava terveyden ja ympäristönsuojelun korkea taso, ja yhtenä tavoitteena on meluntorjunta. Tulevaisuuden melupolitiikasta laaditussa vihreässä kirjassa ([1]) komissio käsitteli ympäristömelua yhtenä Euroopan suurimmista paikallisista ympäristöongelmista.

(2) Komission vihreästä kirjasta 10 päivänä kesäkuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa ([2]) Euroopan parlamentti ilmaisi tukensa vihreälle kirjalle, vaati, että käytännön toimenpiteet ja toiminta kirjattaisiin ympäristömelun vähentämistä koskevaan puitedirektiiviin, ja totesi, että eri melulähteitä koskevasta tilanteesta ei ole luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja.

(3) Lentoliikenteestä ja ympäristöstä 1 päivänä joulukuuta 1999 annetussa tiedonannossa ([3]) ehdotettiin, että lentokenttien lähiseutuja koskevissa melulaskelmissa ja melumittauksissa käytettäisiin yhteistä meluindikaattoria ja yhteisiä menetelmiä; kyseinen ehdotus on syytä ottaa huomioon tämän direktiivin säännöksissä kaikilta osin.

(4) Tuotteiden aiheuttamat melupäästöt sisältyvät jo työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät melualtistukseen työssä, 12 päivänä toukokuuta 1986 annettuun neuvoston direktiiviin 86/188/ETY ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/24/ETY ([5]), ja asuinrakennusten äänieristäminen sisältyy rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettuun neuvoston direktiiviin 89/106/ETY ([6]), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 93/68/ETY ([7]); tätä direktiiviä ei sovelleta liikennevälineissä havaittavaan meluun eikä kotioloissa harjoitettavasta toiminnasta aiheutuvaan meluun.

(5) Perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaan jäsenvaltiot eivät voi riittävässä määrin saavuttaa tavoitteeksi asetettua ympäristönsuojelun korkeaa tasoa, koska tietoja ympäristömelun tasosta ei kerätä, vertailla eikä välitetä eteenpäin vertailukelpoisessa muodossa, minkä vuoksi tavoite voidaan paremmin saavuttaa yhteisön tasolla yhdenmukaistamalla indikaattoreita, arviointimenetelmiä ja melukartoituksen perusteita. Tässä direktiivissä rajoitutaan toimiin, jotka ovat välttämättömiä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi, eikä toteuteta tätä pidemmälle meneviä toimia.

(6) Tätä nykyä jäsenvaltioilla ei ole yhteisiä määritelmiä kansallisille raja-arvoille, joita sovelletaan tieliikennemeluun, raideliikennemeluun, ilma-alusten aiheuttamaan meluun lentokenttien lähistöllä sekä teollisuusmeluun. Nämä raja-arvot on määriteltävä melutason määrittämiseksi tarkoitettujen yhdenmukaistettujen indikaattorien avulla.

(7) Indikaattorit on määritettävä johdonmukaisten menetelmien avulla.

(8) Melukartoituksen avulla voidaan koota tiedot, joiden perusteella esitetään tietyllä alueella havaittu melutaso. Tällöin tarvitaan toimintasuunnitelmia, joissa otetaan huomioon ehkäisemis-, saastuttaja maksaa-, läheisyys- ja suhteellisuusperiaatteet; on pyrittävä valitsemaan tarkoituksenmukaisin tiedonvälityskanava pitäen mielessä yhteisön sitoutuminen tietoyhteiskunnan kehittämiseen.

(9) Tietoja on kerättävä ja koko yhteisöä koskevia tarkoituksenmukaisia kertomuksia laadittava perustaksi tulevalle yhteisön politiikalle ja yhteisön kansalaisille suunnatulle tiedotukselle.

([1]) KOM(1996) 540 lopull., 4.11.1996.

([2]) EYVL C 200, 30.6.1997, s. 28.

([3]) KOM(1999) 640.

([4]) EYVL L 137, 24.5.1986, s. 28.

([5]) EYVL L 131, 5.5.1998, s. 1.

([6]) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12.

([7]) EYVL L 220, 3.8.1993, s. 1.

(10) Tässä vaiheessa voidaan asettaa keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteita, jotka liittyvät tiettyjen melulähteiden tuottamasta melusta kärsivien yhteisön kansalaisten määrän vähentämiseen. Jatkotutkimus voi tuottaa vielä yksiselitteisempiä tuloksia. On asetettava määräaika. Tulosten saavuttamiseksi tarvittavien kustannusten on oltava kohtuulliset sekä muiden ympäristöä ja elämänlaatua koskevien tavoitteiden mukaiset.

(11) Arviointimenetelmiä koskevia teknisiä säännöksiä olisi tarvittaessa täydennettävä ja mukautettava tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen sekä eurooppalaisen standardoinnin kehitykseen.

(12) Koska tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä ([1]), niistä on päätettävä noudattaen mainitun päätöksen 5 artiklassa määrättyä sääntelymenettelyä.

(13) Komission olisi säännöllisesti arvioitava tämän direktiivin toimintaa,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

1. Tämän direktiivin tavoitteena on määritellä yhteinen toimintamalli, jonka avulla ympäristömelulle altistumisen haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen vältetään, ehkäistään tai vähennetään

a) arvioimalla jäsenvaltioissa esiintyvää ympäristömelua yhteisten menetelmien perusteella, ja

b) varmistamalla, että kansalaisten saatavana on tietoa ympäristömelusta ja sen vaikutuksista.

2. On toteutettava toimenpiteitä melun vähentämiseksi siellä, missä ne ovat tarpeen, ja pyrittävä säilyttämään ympäristömelun laatu ennallaan siellä, missä melun laatu on hyvä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan ympäristömeluun, jota ihmiset havaitsevat kodeissaan ja kotiensa lähistöllä, yleisissä puistoissa tai muilla suhteellisen vähämeluisilla alueilla taajamissa, suhteellisen vähämeluisilla rakentamattomilla alueilla, kouluissa ja koulujen lähistöllä oppilaina, sairaaloissa ja sairaaloiden lähistöllä potilaina sekä muissa melualttiissa rakennuksissa ja muilla melualttiilla alueilla.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta meluun, jonka aiheuttaa melulle altistunut henkilö itse, kotioloissa harjoitettava toiminta tai naapurit, eikä työpaikoilla ja liikennevälineissä havaittavaan meluun.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä:

a) ”ympäristömelulla” tarkoitetaan ulkona tapahtuvan ihmistoiminnan aikaansaamaa epämieluisaa tai haitallista ääntä, liikennevälineiden, teollisuuskiinteistöjen ja teollisuusrakennusten melupäästöt mukaan luettuina;

b) ”ihmisten terveydellä” tarkoitetaan täydellisen fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin tilaa Maailman terveysjärjestön (WHO) määritelmän mukaisesti;

c) ”haitallisilla vaikutuksilla” tarkoitetaan ihmisten terveyteen kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia, esimerkiksi melun häiritsevyyttä, unihäiriöitä, viestinnän häiriintymistä, oppimiseen kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia, kuulon heikkenemistä, stressiä ja verenpaineen nousua;

d) ”melun häiritsevyydellä” tarkoitetaan yhdyskunnissa häiritsevänä koetun melun voimakkuutta, joka määritetään kenttätutkimusten avulla;

e) ”meluindikaattorilla” tarkoitetaan sellaisen ympäristömelun kuvaamiseen käytettävää fysikaalista suuretta, jonka on osoitettu olevan yhteydessä johonkin haitalliseen vaikutukseen;

f) ”arvioinnilla” tarkoitetaan mitä tahansa mittaus-, laskenta-, ennustus- tai arviointimenetelmää, jonka avulla selvitetään meluindikaattorin osoittama arvo taikka haitallinen vaikutus tai haitalliset vaikutukset;

g) ”melutasolla päivällä-illalla-yöllä” (L_{den} tai LDEN) tarkoitetaan melun häiritsevyyttä kuvaavaa meluindikaattoria, joka määritellään yksityiskohtaisemmin liitteessä I;

h) ”yöajan melua kuvaavalla indikaattorilla (L_{night} tai LNIGHT)” tarkoitetaan tutkittujen henkilöiden itse ilmoittamia unihäiriöitä kuvaavaa meluindikaattoria, joka määritellään yksityiskohtaisemmin liitteessä I;

i) ”melun annos-vastesuhteella” tarkoitetaan meluindikaattorin osoittaman arvon ja haitallisen vaikutuksen välistä suhdetta;

j) ”taajamalla” tarkoitetaan tiettyä jäsenvaltion rajaamaa alueensa osaa, jolla asuu yli 100 000 henkilöä ja jonka asukastiheyden perusteella se luokitellaan kyseisessä jäsenvaltiossa kaupungistuneeksi alueeksi;

k) ”suhteellisen vähämeluisella alueella taajamassa” tarkoitetaan toimivaltaisen paikallisen viranomaisen rajaamaa aluetta, jolla minkään melulähteen aiheuttama melualtistus ei ylitä tiettyä kyseisen jäsenvaltion ilmoittamaa L_{den}-arvoa;

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

l) ”suhteellisen vähämeluisella rakentamattomalla alueella” tarkoitetaan toimivaltaisen kansallisen tai alueellisen viranomaisen rajaamaa aluetta, jolla liikenne, teollisuus tai vapaa-ajan toiminta ei tuota häiritsevää melua ja jossa on mahdollista kokea luonnonrauha;

m) ”meluvyöhykkeellä” tarkoitetaan voimassa olevaa jäsenvaltion oikeudellista määritelmää melulähteiden lähistöllä tai ympäristöllä olevasta vyöhykkeestä, jolla sovelletaan meluntorjuntaa koskevia säädöksiä; ”meluvyöhykejaolla” tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, jotka liittyvät meluvyöhykkeen perustamiseen ja sitä koskevien sääntöjen soveltamiseen;

n) ”tieliikenteen pääväylällä” tarkoitetaan jäsenvaltion nimeämää alueellista, kansallista tai kansainvälistä tietä, jonka kautta kulkee vuosittain yli kolme miljoonaa ajoneuvoa;

o) ”raideliikenteen pääväylällä” tarkoitetaan jäsenvaltion nimeämää rautatietä, jonka kautta kulkee vuosittain yli 30 000 junaa;

p) ”suurella lentokentällä” tarkoitetaan jäsenvaltion nimeämää siviili-ilmailussa käytettävää lentokenttää, jolta lähtee ja jolle laskeutuu vuosittain yli 50 000 lentokonetta;

q) ”melukartalla” tarkoitetaan nykyistä tai ennustettua melutilannetta koskevien tietojen esittämistä meluindikaattorin, raja-arvon ylittymisen, tietyllä alueella melusta kärsivien henkilöiden määrän, tietyllä alueella tietyille meluindikaattorin osoittamille arvoille altistuneiden asuinrakennusten määrän taikka kustannusten ja hyödyn suhdetta koskevien tietojen tai muiden torjuntamenetelmiä tai -skenaarioita koskevien taloudellisten tietojen avulla;

r) ”strategisella melukartalla” tarkoitetaan melukarttaa, jonka avulla on tarkoitus arvioida kokonaisvaltaisesti tietyn alueen tilannetta tai laatia tiettyä aluetta koskevia kokonaisvaltaisia ennusteita;

s) ”raja-arvolla” tarkoitetaan jäsenvaltion ilmoittamaa L_{den}- tai L_{night}-arvoa, jonka ylityttyä toimivaltaisten viranomaisten on syytä harkita tai toteuttaa torjuntatoimenpiteitä; raja-arvot voidaan eriyttää eri melutyyppien (tieliikenne-, raideliikenne-, lento-, teollisuusmelu jne.), erilaisten ympäristöjen ja eri väestöryhmien mukaisesti ja ne voidaan määritellä erikseen myös nykyisten tilanteiden ja uusien tilanteiden osalta (siltä varalta että melulähteessä tai ympäristön käyttötarkoituksessa tapahtuu muutos);

t) ”taajamaa koskevalla toimintasuunnitelmalla” tarkoitetaan toimintaa, jolla pyritään torjumaan melua sellaisissa taajamaan kuuluvissa paikoissa, joissa L_{den}- tai L_{night}-raja-arvo ylittyy, ja suojelemaan suhteellisen vähämeluisia alueita taajamassa melun lisääntymiseltä;

u) ”tie- tai raideliikenteen pääväylää tai suurta lentokenttää koskevalla toimintasuunnitelmalla” tarkoitetaan toimintaa, jolla pyritään torjumaan melua tie- tai raideliikenteen pääväylän tai suuren lentokentän lähellä sijaitsevissa paikoissa, joissa L_{den}- tai L_{night}-raja-arvo ylittyy;

v) ”akustisella suunnittelulla” tarkoitetaan tulevaa melun hallintaa suunniteltujen toimenpiteiden avulla; tämä käsittää maankäytön suunnittelun, liikennejärjestelmien ohjauksen, liikennesuunnittelun, äänieristykseen perustuvan meluntorjunnan sekä melulähteisiin kohdistuvan meluntorjunnan;

w) ”erityisellä äänieristyksellä” tarkoitetaan yhden tai useamman ympäristömelun lajin varalta suoritettavaa rakennuksen eristämistä yhdistettynä tuuletus- tai ilmanvaihtolaitteisiin, jotka mahdollistavat ympäristömelun tehokkaan torjunnan; ja

x) ”suhteellisen vähämeluisella ulkoseinällä” tarkoitetaan rakennuksen ulkoseinää, jossa neljän metrin korkeudella maanpinnasta ja kahden metrin etäisyydellä ulkoseinästä arvioitu tiettyä melulähdettä koskeva LDEN-arvo on yli 20 dB alhaisempi kuin korkeimman LDEN-arvon perusteella suurimman melualtistuksen kohteena olevan ulkoseinän arvo.

4 artikla

Täytäntöönpano ja vastuut

1. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä sopivilta tasoilta toimivaltaiset viranomaiset ja elimet, joiden tehtävänä on:

a) taajamia, tie- ja raideliikenteen pääväyliä sekä suuria lentokenttiä koskevien melukarttojen ja toimintasuunnitelmien laatiminen ja hyväksyminen, ja

b) melukarttojen ja toimintasuunnitelmien keruu.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava arviointimenetelmien täsmällisyys sovittamalla ne yhteen koko yhteisöä koskevien laadunvarmistusohjelmien kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot komission ja kansalaisten saataville viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2003.

5 artikla

Meluindikaattorit ja niiden soveltaminen

1. Meluindikaattorit, joita käytetään strategisessa melukartoituksessa, akustisessa suunnittelussa ja meluvyöhykejaossa, ovat L_{den} ja L_{night}. Jäsenvaltioiden on käytettävä näitä indikaattoreita:

a) 7 artiklassa tarkoitetuissa melukartoissa;

b) strategista melukartoitusta, akustista suunnittelua ja meluvyöhykejakoa koskevassa uudessa lainsäädännössä; sekä

c) uudistettaessa strategista melukartoitusta, akustista suunnittelua ja meluvyöhykejakoa koskevaa voimassa olevaa lainsäädäntöä.

2. Jäsenvaltiot voivat käyttää lisäindikaattoreita liitteessä I olevassa 3 kohdassa luetelluissa erityistapauksissa.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2003 L_{den}- ja L_{night}-arvoina ilmaistuista voimassa olevista tai suunnitteilla olevista raja-arvoista, jotka koskevat tieliikennemelua, raideliikennemelua, ilma-alusten aiheuttamaa melua lentokenttien lähistöllä ja teollisuusmelua. Tämän lisäksi niiden on ilmoitettava raja-arvojen ylittymisen seuraamuksista.

6 artikla

Arviointimenetelmät

1. L_{den}- ja L_{night}-arvot on arvioitava liitteessä II määriteltyjen laskenta- tai mittausmenetelmien avulla.

2. Terveysvaikutukset on arvioitava liitteessä II määritellyn melun annos-vastesuhteen avulla.

7 artikla

Melukartat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset laativat ja hyväksyvät viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 melukartat jäsenvaltioiden alueilla sijaitsevien yli 250 000 asukkaan taajamien sekä tie- ja raideliikenteen pääväylien ja suurten lentokenttien tilanteesta edeltävänä kalenterivuotena.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2003 alueellaan sijaitsevat tie- ja raideliikenteen pääväylät, suuret lentokentät ja yli 250 000 asukkaan taajamat, joita 3 artiklan määritelmät koskevat.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset laativat ja hyväksyvät viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 melukartat jäsenvaltioiden alueilla sijaitsevien yli 100 000 asukkaan taajamien tilanteesta edeltävänä kalenterivuotena.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 kaikki alueellaan sijaitsevat taajamat, joita 3 artiklan määritelmät koskevat.

3. Melukarttojen on täytettävä liitteessä IV esitetyt vähimmäisvaatimukset.

4. Naapurijäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä suoritettaessa raja-alueiden melukartoitusta.

5. Melukartat on uusittava joka viides vuosi.

8 artikla

Toimintasuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset laativat ja hyväksyvät viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005 jäsenvaltioiden alueilla sijaitsevia tie- ja raideliikenteen pääväyliä, suuria lentokenttiä sekä yli 250 000 asukkaan taajamia koskevat toimintasuunnitelmat.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset laativat ja hyväksyvät viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 jäsenvaltioiden alueilla sijaitsevia yli 100 000 asukkaan taajamia koskevat toimintasuunnitelmat.

3. Toimintasuunnitelmien on täytettävä liitteessä V esitetyt vähimmäisvaatimukset.

4. Toimintasuunnitelmat on uusittava joka viides vuosi niiden laatimispäivämäärästä.

9 artikla

Kansalaisille suunnattu tiedotus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että melukartat julkaistaan Internetissä tai jossakin muussa onlinejärjestelmässä taikka jollakin muualla sopivalla tavalla kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt ne.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen toimintasuunnitelmien hyväksymistä vastuullinen viranomainen järjestää julkisen kuulemistilaisuuden, jonka tulokset se ottaa huomioon.

3. Toimintasuunnitelmat on julkaistava Internetissä tai jossakin muussa onlinejärjestelmässä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt ne.

10 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission suorittama tietojen keruu ja julkaisu

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä melukartat ja toimintasuunnitelmat.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että melukartoista saadut, tämän direktiivin liitteessä VI tarkemmin määritellyt tiedot ja toimintasuunnitelmien tiivistelmät lähetetään komissiolle kolmen kuukauden kuluessa 7 ja 8 artiklassa säädetyistä päivistä.

3. Komissio perustaa melukartoista saatuihin tietoihin pohjautuvan tietopankin.

4. Komissio julkaisee joka viides vuosi tiivistelmän melukartoista ja toimintasuunnitelmista saaduista tiedoista. Ensimmäinen tiivistelmä esitetään vuoden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetuista päivistä.

11 artikla

Katsausten ja kertomusten julkaiseminen

1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista.

2. Kertomuksessa on tarkasteltava ympäristömeluun liittyviä yhteisön laadullisia tavoitteita ja tarvittaessa tehtävä tavoitteita koskevia ehdotuksia sekä ehdotettava toteuttamisstrategioita tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi. Strategiaan on sisällytettävä:

a) tiettyjen melulähteiden tuottamasta melusta kärsivien henkilöiden määrän vähentämiseen liittyvät pitkän ja keskipitkän aikavälin tavoitteet; tiettyihin melulähteisiin kuuluvat tieliikenne, raideliikenne, siviili-ilmailu ja teollisuus;

b) tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, esimerkiksi melulähteitä koskeva politiikka ja muut asian kannalta merkitykselliset toimenpiteet; ja

c) suhteellisen vähämeluiset rakentamattomat alueet.

3. Kertomusten on perustuttava 10 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin, tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen ja muihin asian kannalta merkityksellisiin tietoihin. Ihmisten terveyteen kohdistuvat haitalliset vaikutukset sekä kustannustehokkuuteen liittyvät arviointiperusteet ovat tärkeimmät strategia- ja toimenpideehdotuksiin sovellettavat valintaperusteet.

4. Kertomuksia on tarkasteltava joka viides vuosi tai tarpeen mukaan.

5. Kertomukseen liitetään tarvittaessa tämän direktiivin muuttamista koskevat ehdotukset.

12 artikla

Mukauttaminen

Komissio mukauttaa 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen liitteet tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen.

13 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/14/EY ([1]) 18 artiklalla perustettu komitea.

2. Viitattaessa tähän kohtaan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 ja 8 artikla.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

4. Komitean tehtävänä on:

a) vaihtaa tietoja ja kokemuksia tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja soveltamisesta käytäntöön;

b) avustaa komissiota direktiivin soveltamista tukevien suuntaviivojen laatimisessa.

14 artikla

Arviointi

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevan arviointikertomuksen joka viides vuosi ja ensimmäisen kerran viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2009.

15 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL L 162, 3.7.2000, s. 1.

LIITE I

MELUINDIKAATTORIT

1. **Melutaso päivällä-illalla-yöllä**

1.1 *Määritelmä*

Desibeleinä (dB) ilmaistu melutaso päivällä-illalla-yöllä eli L_{den} (tai LDEN) määritellään seuraavan kaavan avulla:

$$L_{den} = 101g\frac{1}{24}\left(12 \times 10^{\frac{L_{day}}{10}} + 4 \times 10^{\frac{L_{evening}+5}{10}} + 8 \times 10^{\frac{L_{night}+10}{10}}\right)$$

jossa

— L_{day} on ISO 1996-2:1987:ssa tarkoitettu A-painotettu pitkän ajan keskiäänitaso, joka määritellään vuoden kaikkien päiväaikojen perusteella,

— $L_{evening}$ on ISO 1996-2:1987:ssa tarkoitettu A-painotettu pitkän ajan keskiäänitaso, joka määritellään vuoden kaikkien ilta-aikojen perusteella,

— L_{night} on ISO 1996-2:1987:ssa tarkoitettu A-painotettu pitkän ajan keskiäänitaso, joka määritellään vuoden kaikkien yöaikojen perusteella;

jolloin

— päivän pituus on 12 tuntia, illan pituus neljä tuntia ja yön pituus kahdeksan tuntia; jäsenvaltiot voivat halutessaan siirtää iltapäivän yleisen lepojakson osaksi ”iltaa” ja lyhentää varsinaista iltajaksoa vastaavasti (tällöin menettelyä on sovellettava kaikentyyppisistä lähteistä tulevaan meluun);

— kukin jäsenvaltio päättää päivän (ja siten myös illan ja yön) alkamisajankohdasta (tällöin menettelyä on sovellettava kaikenlaisista lähteistä tulevaan meluun); oletusarvot ovat kello 7.00–19.00, kello 19.00–23.00 ja kello 23.00–7.00;

— vuodella tarkoitetaan vuotta, jonka aikana äänipäästöjä tarkkaillaan, ja sääolojen kannalta keskivertovuodella tarkoitetaan vuotta, jolloin vallitsevat sääolot vastaavat vähintään kymmenen viimeisen vuoden keskimääräisiä sääoloja,

ja jolloin

— tarkastellaan tulevaa ääntä, mikä tarkoittaa sitä, että huomioon ei oteta ääntä, joka heijastuu tarkasteltavan asuinrakennuksen tai muun rakennuksen ulkoseinästä.

L_{den}-arvon arviointipisteen korkeus riippuu sovelluksesta:

— suoritettaessa strategista melukartoitusta, joka liittyy altistumiseen rakennusten sisällä ja lähellä havaittavaan melulle, arviointipisteet sijoitetaan 4,0 ± 0,2 metrin (siis 3,8–4,2 metrin) korkeudelle maanpinnasta ja 2,0 ± 0,2 metrin päähän suurimman melualtistuksen kohteena olevasta ulkoseinästä; suoritettaessa tämän direktiivin 7 artiklassa määriteltyä melukartoitusta suurimman melualtistuksen katsotaan kohdistuvan ulkoseinään, joka on lähimpänä määrättyä melulähdettä; muissa käyttötarkoituksissa arviointipisteiden korkeus voidaan valita toisin,

— suoritettaessa yleisten puistojen ja suhteellisten vähämeluisten rakentamattomien alueiden strategista melukartoitusta arviointipisteet sijoitetaan 4,0 ± 0,2 korkeudelle maanpinnasta,

— vyöhykkeitä esittävät melukäyrät suositellaan määriteltäviksi L_{den}-arvona mahdollisuuksien mukaan neljän metrin korkeudella,

— muissa käyttötarkoituksissa arviointipisteen korkeus voidaan valita toisin mutta arviointipistettä ei saa koskaan sijoittaa alle 1,5 metrin korkeudelle maanpinnasta; muita käyttötarkoituksia ovat esimerkiksi:

  — tiettyihin asuinrakennuksiin kohdistuvan melun vähentämiseen tähtäävien paikallisten toimenpiteiden suunnittelu,

  — rajoitettua aluetta koskeva yksityiskohtainen melukartta, jossa esitetään yksittäisiin asuinrakennuksiin kohdistuva melualtistus.

1.2 *LDEN-arvon soveltaminen melun haittojen arviointiin ja vähentämiseen*

Tarkasteltaessa pitkäaikaista melualtistusta LDEN-arvon on todettu olevan yhteydessä siihen, miten voimakkaaksi melun häiritsevyys koetaan yhdyskunnissa ja varsinkin siihen, miten suuri prosentuaalinen osuus henkilöistä kokee todetun melun erittäin häiritseväksi.

LDEN-arvon sekä melun annos-vastesuhteen avulla voidaan arvioida myös seuraavia tapauksia:

— hyvin kapeakaistaisen melun aiheuttama häiritsevyys;

— luonteeltaan impulssimaisen melun aiheuttama häiritsevyys;

— lasten oppimiseen kohdistuvat haitat.

Kun LDEN-arvo laskee, vähenee myös niiden henkilöiden määrä, joille melu aiheuttaa unihäiriöiden, stressin, verenpaineen nousun ja viestinnän häiriintymisen kaltaisia kielteisiä vaikutuksia. Jotta näitä erityisiä vaikutuksia voitaisiin arvioida ja vähentää mahdollisimman tehokkaasti, voi olla tarpeen ottaa käyttöön jokin muukin meluindikaattori.

2. **Yöajan melua kuvaava indikaattori**

2.1 *Määritelmä*

Yöajan melua kuvaava indikaattori L_{night} (tai LNIGHT) on ISO 1996-2:1987:ssa tarkoitettu A-painotettu pitkän ajan keskiäänitaso, joka määritellään vuoden kaikkien yöaikojen perusteella;

jolloin

— yön pituus on kahdeksan tuntia, kuten tämän liitteen 1.1 kohdassa määritellään;

— vuodella tarkoitetaan vuotta, jonka aikana äänipäästöjä tarkkaillaan ja jonka aikana sääolot vastaavat keskivertovuotta, kuten tämän liitteen 1.1 kohdassa määritellään;

— tarkastellaan tulevaa ääntä, kuten tämän liitteen 1.1 kohdassa määritellään; ja

— arviointipiste on sama kuin LDEN-arvon tapauksessa.

Huomautus: L_{night}-arvon määritelmään ei sisälly 10 dB:n lisäystä.

2.2 *LNIGHT-arvon soveltaminen*

Tarkasteltaessa pitkäaikaista melualtistusta on todettu LNIGHT-arvon olevan yhteydessä tutkittujen henkilöiden itse ilmoittamiin unihäiriöihin, mikä voidaan ilmaista esimerkiksi kyselyissä todettuna vakavista unihäiriöistä kärsivien henkilöiden suhteellisena osuutena.

LNIGHT-arvo voi olla myös sopiva indikaattori, jonka avulla ilmaistaan öiseen melualtistukseen liittyviä terveydellisiä ja sosiaalisia vaikutuksia (unen laatu, unen katkonaisuus, nukahtamisvaikeudet jne.). Kun LNIGHT-arvo laskee, öisen melualtistuksen aiheuttamat terveyshaitat vähenevät selvästi. Ylimääräisten indikaattorien käyttö voi kuitenkin lisätä toimenpiteen tehokkuutta tiettyjen vaikutusten ja tiettyjen melulajien osalta.

3. **Erityistapauksissa käytettävät lisäindikaattorit**

LDEN- ja LNIGHT-arvojen lisäksi voi olla hyödyllistä käyttää erityisiä meluindikaattoreita ja niihin liittyviä rajaarvoja, esimerkiksi silloin kun:

— tarkasteltava melulähde on toiminnassa vain pienen osan tarkasteluajasta (esimerkiksi alle 20 prosenttia koko vuoden päiväajoista, koko vuoden ilta-ajoista tai koko vuoden yöajoista);

— yhden tai useamman jakson aikana on keskimäärin hyvin vähän melutapahtumia (esimerkiksi vähemmän kuin yksi melutapahtuma tunnissa); melutapahtumalla tarkoitetaan alle viisi minuuttia kestävää melua, esimerkiksi ohikulkevan junan tai ylilentävän lentokoneen aiheuttamaa melua;

— pientaajuisen melun osuus on suuri;

— viikonloppuisin tai määrättyyn aikaan vuodesta tarvitaan erityistä melusuojausta;

— iltaisin tarvitaan erityistä melusuojausta;

— melu on peräisin useista eri lähteistä; tai

— kyseessä ovat suhteellisen vähämeluiset rakentamattomat alueet.

Seuraavia erityistapauksia voidaan arvioida käyttäen joko LDEN-arvoa ja melun annos-vastesuhdetta tai erityistä meluindikaattoria, jossa LDEN-arvo ”korjataan” vastaamaan normaalitapauksissa arvioitua melun annos-vastesuhdetta:

— melu on luonteeltaan hyvin kapeakaistaista;

— melu on luonteeltaan impulssimaista;

Valittaessa jälkimmäinen vaihtoehto korjatusta indikaattorista on käytettävä jotakin muuta merkintää kuin ”LDEN” tai ”L_{den}”.

LIITE II

ARVIOINTIMENETELMÄT

1. **Johdanto**

L_{den} ja L_{night}-arvot voidaan määrittää joko mittaamalla (arviointipisteessä) tai laskemalla. Ennusteita laadittaessa voidaan käyttää ainoastaan laskentamenetelmää.

Väliaikaiset laskenta- ja mittausmenetelmät esitellään tämän liitteen 2 ja 3 kohdassa.

Tämän liitteen 4 kohdassa kuvaillaan melun annos-vastesuhdetta siirtymävaiheessa.

2. **Väliaikaiset menetelmät L_{den} ja L_{night}-arvojen mittaamiseksi**

Jos jäsenvaltiossa on käytössä oikeudellisesti pätevä mittausmenetelmä, kyseistä menetelmää on mukautettava liitteessä I esitetyn indikaattorin määritelmän mukaiseksi noudattaen ISO 1996-1:1982:ssä ja ISO 1996-2:1987:ssa esitettyjä pitkän ajanjakson mittausten periaatteita.

Jos jäsenvaltiossa ei ole käytössä mittausmenetelmää tai jos halutaan vaihtaa menetelmä toiseen, menetelmä voidaan määritellä indikaattorin määritelmän perusteella noudattaen ISO 1996-1:1982:ssä ja ISO 1996-2:1987:ssa esitettyjä periaatteita.

3. **Väliaikaiset menetelmät L_{den} ja L_{night}-arvojen laskemiseksi**

3.1 *Käytössä olevien kansallisten menetelmien mukauttaminen*

Jos jäsenvaltiossa on käytössä pitkän ajanjakson indikaattorien määrittelyyn tarkoitettuja kansallisia menetelmiä, kyseisiä menetelmiä voidaan käyttää edellyttäen, että ne mukautetaan liitteessä I esitetyn indikaattorin määritelmän mukaisiksi. Useimpien kansallisten menetelmien tapauksessa tämä merkitsee illan määrittelemistä erilliseksi tarkasteltavaksi jaksoksi sekä vuoden keskiarvon käyttöönottoa. Lisäksi joitakin käytössä olevia menetelmiä on mukautettava jättämällä ulkoseinästä heijastuva ääni huomioimatta ja sisällyttämällä yötä ja/tai arviointipistettä koskevat määrittelyt. Nämä mukautukset eivät vaikuttane käynnissä olevien oikeudellisesti pätevien meluntorjuntaohjelmien jatkumiseen eikä näihin ohjelmiin sisältyviin korvaus- ja torjuntajärjestelmiin.

Vuoden keskiarvon käyttöönottoon on kiinnitettävä erityistä huomiota. Vaihtelut melupäästöissä ja melun leviämisessä vaikuttavat vuoden aikana havaittaviin vaihteluihin.

3.2 *Väliaikaiset menetelmät*

Seuraavia menetelmiä suositellaan jäsenvaltioille, joissa ei ole käytössä kansallisia mittausmenetelmiä tai joissa halutaan vaihtaa menetelmä toiseen.

TEOLLISUUSMELU: ISO 9613-2: ”Acoustics – Attenuation of sound propagation outdoors – Part 2: General method of calculation”.

Tähän menetelmään soveltuvat tiedot melupäästöistä (lähtötiedot) saadaan suorittamalla mittaukset jollakin seuraavista menetelmistä:

— ISO 8297:1994 ”Acoustics – Determination of sound power levels of multisource industrial plants for evaluation of sound pressure levels in the environment – Engineering method”;

— EN ISO 3744:1995 ”Acoustics – Determination of sound power levels of noise using sound pressure – Engineering method in an essentially free field over a reflecting plane”;

— EN ISO 3746:1995 ”Acoustics – Determination of sound power levels of noise sources using an enveloping measurement surface over a reflecting plane”.

Ilma-alusten aiheuttama melu lentokenttien läheisyydessä: ECAC.CEAC-asiakirja 29 "Report on Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports" 1997. Lentoreittien mallintamiseen on olemassa erilaisia ratkaisumalleja, joista tähän tarkoitukseen käytetään ECAC.CEAC-asiakirjassa 29 olevassa 7.5 kohdassa mainittua segmentointimenetelmää.

Tieliikennemelu: Ranskan kansallinen NMPB-laskentamenetelmä, jota koskevat tiedot on julkaistu Ranskan Virallisessa lehdessä (Journal officiel) 10 päivänä toukokuuta 1995 otsikolla "Arrêté du 5 mai 1995 relatif au bruit des infrastructures routières, article 6" sekä ranskalaisessa standardissa XPS 31-133. Näissä asiakirjoissa viitataan päästöjä koskevien syötettävien tietojen osalta oppaaseen "Guide du bruit des transports terrestres, fascicule prévision des niveaux sonores, CETUR 1980".

Raideliikennemelu: Alankomaiden kansallinen laskentamenetelmä nimeltään "Standaard-Rekenmethode II", jota koskevat tiedot on esitetty 20 päivänä marraskuuta 1996 julkaistussa asiakirjassa "Reken- en Meetvoorschrift Railverkeerslawaai '96", julkaisija Ministerie Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Kaikki edellä mainitut menetelmät on mukautettava LDEN- ja LNIGHT-määritelmien mukaisiksi. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2003 käytettävissä olevien tietojen perusteella tarkistettuja menetelmiä koskevat suuntaviivat sekä tietoja ilma-alusten, tieliikenteen ja raideliikenteen aiheuttamista melupäästöistä.

Jos jäsenvaltiot haluavat käyttää jotakin muuta kuin tämän liitteen 3.1 tai 3.2 kohdassa kuvailtua menetelmää, niiden on osoitettava, että ehdotetulla menetelmällä saatavat tulokset ovat vertailukelpoisia edellä mainittuihin menetelmiin nähden.

4. **Melun annos-vastesuhde siirtymävaiheessa**

Jotta melun vaikutuksia väestöön voitaisiin arvioida, on tarkasteltava melun annos-vastesuhdetta. Tätä suhdetta käsitellään tämän liitteen tulevissa tarkistuksissa. Siirtymävaiheessa voidaan käyttää komission työryhmän 2 (Dose/Effect) laatimaa selvitystä, jossa esitetään nykyisiä tietoja melun annos-vastesuhteesta, alan kirjallisuudessa esitettyjä tietoja ja jäsenvaltioiden esittämiä näkemyksiä asiasta.

LIITE III

KARTOITUKSESSA KÄYTETTÄVIÄ OHJELMIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Tämän direktiivin 7 artiklan täytäntöön panemiseksi melukartoituksessa käytettävien ohjelmien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

— Ohjelmat perustuvat 6 artiklassa ja liitteessä II määriteltyihin laskentamenetelmiin.

— Ohjelmien avulla on mahdollista suorittaa paikan mallinnus.

— Ohjelmiin sisältyvät melulähdemallit; melulähteitä koskevat geometriset tiedot saadaan paikan mallintamista koskevan toiminnon avulla.

— Ohjelmien avulla on mahdollista laatia melun leviämistä koskevia laskelmia.

— Ohjelmien avulla on mahdollista laatia melukartta melusta ulkona.

— Rajapinta, jonka kautta tietoja voidaan siirtää EY:n tietokantoihin: tietojen siirto liitteen VI mukaisesti yhdenmukaisessa tiedostomuodossa, joka määritellään myöhemmin komission antamissa suuntaviivoissa.

LIITE IV

MELUKARTTOJA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Melukartassa esitettävät tiedot koskevat jotakin seuraavista näkökohdista:

   — meluindikaattorin avulla kuvailtu nykyinen, aiempi tai ennustettu melutilanne;

   — raja-arvon ylittyminen (konfliktikartta);

   — asuinrakennusten määrä alueella, johon kohdistuu tietynsuuruinen meluindikaattorin osoittama melualtistus;

   — melusta kärsivien henkilöiden määrä (henkilöt kokevat melun häiritseväksi, kärsivät unihäiriöistä tai muista haitoista); tai

   — kustannusten ja hyödyn välinen suhde tai muut taloudelliset tiedot torjuntatoimenpiteistä tai skenaarioista.

2. Melukartat voidaan esittää:

   — graafisina kaavioina;

   — numeerisina tietoina taulukkomuodossa; tai

   — numeerisina tietoina elektronisessa muodossa.

3. Melukarttojen tarkoituksena on:

   — luoda perusta tiedoille, jotka on toimitettava komissiolle tämän direktiivin 10 artiklan 2 kohdan ja liitteen VI nojalla;

   — toimia tämän direktiivin 9 artiklassa tarkoitettuna kansalaisten tietolähteenä; ja

   — luoda perusta tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitetuille toimintasuunnitelmille.

   Jokainen edellä mainituista tavoitteista edellyttää erityyppisen melukartan käyttöä.

4. Komissiolle toimitettaviin tietoihin liittyvien melukarttojen vähimmäisvaatimukset esitetään tämän direktiivin liitteen VI 1.5, 1.6, 1.7, 2.5, 2.6 ja 2.7 kohdassa.

5. Tämän direktiivin 9 artiklassa tarkoitetun kansalaisille suunnatun tiedottamisen ja 8 artiklassa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien kehittämisen vuoksi tarvitaan enemmän ja yksityiskohtaisempia tietoja, esimerkiksi:

   — graafinen esitys;

   — konfliktikartat, joissa esitetään raja-arvon ylittyminen;

   — muutoskartat, joissa nykyistä tilannetta verrataan vaihtoehtoisiin tulevaisuuden tilanteisiin; tai

   — kartat, joissa esitetään meluindikaattorin osoittama arvo yksittäisten asuinrakennusten edessä (eri korkeuksilla arvioituna).

   Jäsenvaltiot voivat antaa melukarttojen tyyppiä ja kokoa koskevia määräyksiä.

6. Paikalliseen tai kansalliseen käyttöön tarkoitetut strategiset melukartat on laadittava käyttäen neljän metrin korkeudella arvioituja, viiden desibelin tarkkuudella ilmoitettuja LDEN- ja LNIGHT-arvoja tämän direktiivin liitteen VI mukaisesti.

7. Taajamien osalta on laadittava erilliset strategiset melukartat tieliikenteen, raideliikenteen, ilma-alusten ja teollisuuden aiheuttamasta melusta. Lisäksi voidaan laatia kartat muiden melulähteiden aiheuttamasta melusta.

8. Komissio voi laatia suuntaviivoja, joissa melukarttojen laatimiseen ja melukartoitukseen annetaan lisäohjeita.

LIITE V

TOIMINTASUUNNITELMIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Toimintasuunnitelmiin on sisällytettävä ainakin seuraavat seikat:

   — taajaman kuvaus (koko, sijainti, asukasmäärä, maankäyttö, tärkeimmät melulähteet, rakennustyypit ja rakennusten käyttötarkoitukset), tie- tai raideliikenteen pääväylä taikka suuri lentokenttä (sijainti, koko, liikennettä koskevat tiedot, ympäristö);

   — vastuullinen viranomainen;

   — oikeudellinen tausta;

   — direktiivin 5 artiklassa tarkoitetut raja-arvot;

   — tiivistelmä melukartoituksen tuloksista;

   — melukarttoihin sekä melun annos-vastesuhteeseen perustuva terveystilanteen analyysi;

   — ongelmien yksilöinti;

   — aiemmin toteutetut meluntorjuntatoimenpiteet ja parhaillaan toteutettavat toimet;

   — korjausta kaipaavat tilanteet;

   — toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset aikovat toteuttaa viiden seuraavan vuoden aikana, suhteellisen vähämeluisten alueiden säilyttämiseen tähtäävät toimenpiteet mukaan luettuina;

   — toimintaa koskeva talousarvio;

   — pitkän ajan strategia; sekä;

   — tiedot 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista julkisista kuulemistilaisuuksista;

   — kaikki kustannustehokkuuden sekä kustannusten ja hyödyn välisen suhteen arvioinnit.

   Toimiin, joita viranomaiset aikovat toteuttaa toimivaltansa rajoissa, voivat kuulua:

   — liikennesuunnittelu, muun muassa liikennettä koskevat uudelleenjärjestelyt, nopeusrajoitusten käyttöönotto ja noudattamisen valvonta, julkisen liikenteen ja liikennemuotojen käytössä tapahtuvien muutosten edistäminen (minkä seurauksena osa tieliikenteestä korvataan raideliikenteellä) jne.;

   — maankäytön suunnittelu;

   — tekniset toimenpiteet melulähteissä, teiden pinnat ja ratakiskot mukaan luettuina;

   — hiljaisempien lähteiden valinta;

   — melun leviämisen rajoittaminen (meluesteet, tunnelit, asuinrakennusten äänieristys jne.);

   — lupa-asiat;

   — julkiset kampanjat;

   — melutason seuranta (mitataan melu yhdessä tai useammassa pisteessä sen toteamiseksi, täyttääkö havaittu tai aiheutettu melu ennalta asetetut vaatimukset); sekä

   — taloudelliset toimenpiteet, kuten maksut ja sakot.

   Toimenpiteiden toteuttamista varten laaditaan tarkoituksenmukainen talousarvio, jolle on saatava toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntä.

   Suunnitelmassa on mainittava erikseen toimenpiteet, joita koskevaa talousarviota ei ole vielä hyväksytty; lisäksi on ilmoitettava rahoituksen varmistumisen oletettu ajankohta.

   Toimintasuunnitelmissa on ilmaistava, missä määrin toimenpiteiden oletetaan vähentävän melusta kärsivien henkilöiden (melun häiritseväksi kokevien sekä unihäiriöistä tai muista haitoista kärsivien henkilöiden) määrää.

2. Komissio voi laatia suuntaviivoja, joissa annetaan toimintasuunnitelmia koskevia lisäohjeita.

LIITE VI

KOMISSIOLLE TOIMITETTAVAT TIEDOT

Komissiolle on toimitettava seuraavat tiedot:

1. **Taajamien osalta**

1.1 Taajaman lyhyt kuvaus: sijainti, koko, asukasmäärä.

1.2 Vastuullinen viranomainen.

1.3 Aiemmin toteutetut meluntorjuntaohjelmat ja käytössä olevat meluntorjuntatoimenpiteet.

1.4 Käytetyt laskenta- tai mittausmenetelmät.

1.5 Sovellettaessa liitteessä II tarkoitettuja väliaikaisia laskentamenetelmiä: melualtistuksen kohteena olevissa rakennuksissa asuvien henkilöiden määrät eriteltyinä melualtistuksen desibelimäärän perusteella seuraaviin luokkiin: < 55, 55–59, 60–64, 65–69, 70–74, 75–79, > 79, jolloin LDEN-arvo lasketaan suurimman melualtistuksen kohteena olevasta ulkoseinästä neljän metrin korkeudelta ja ilmoitetaan erikseen tieliikenteen, raideliikenteen, lentoliikenteen ja teollisuuden aiheuttaman melun osalta; henkilömäärät pyöristetään lähimpään sataan (esimerkiksi 5 150–5 249 > 5 200; 50–149 > 100, alle 50 > 0).

Lisäksi on ilmoitettava, kuinka monta edellä mainittuihin luokkiin kuuluvaa henkilöä asuu rakennuksissa, joissa on:

— erityinen äänieristys;

— suhteellisen vähämeluinen ulkoseinä.

Lisäksi on ilmoitettava, kuinka montaa koulua ja sairaalaa kukin edellä mainittu LDEN-arvoluokka koskee ja kuinka monta oppilasta ja potilasta mainittuihin lukuihin sisältyy.

Lisäksi on ilmoitettava kunkin LDEN-arvoluokan alueella sijaitsevien puistojen kokonaispinta-ala (km^2).

On myös ilmoitettava, kuinka tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitetut tie- ja raideliikenteen pääväylät sekä suuret lentokentät vaikuttavat edellä mainittuihin seikkoihin.

Sovellettaessa 6 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä II tarkoitettuja yhteisiä menetelmiä edellä mainittuun jaotteluun lisätään luokat < 50 ja 50–54 sekä siitä poistetaan luokka < 55 dB.

1.6 Sovellettaessa liitteessä II tarkoitettuja väliaikaisia menetelmiä: melualtistuksen kohteena olevissa rakennuksissa asuvien henkilöiden määrät (lähimpään sataan pyöristettynä) eriteltyinä melualtistuksen desibelimäärän perusteella seuraaviin luokkiin: < 45, 45–49, 50–54, 55–59, 60–64, 65–69, 70–74, > 74, jolloin LNIGHT-arvo arvioidaan suurimman melualtistuksen kohteena olevasta ulkoseinästä neljän metrin korkeudelta ja ilmoitetaan erikseen tieliikenteen, raideliikenteen, lentoliikenteen ja teollisuuden aiheuttaman melun osalta.

Lisäksi on ilmoitettava, kuinka monta edellä mainittuihin luokkiin kuuluvaa henkilöä asuu rakennuksissa, joissa on:

— erityinen äänieristys;

— suhteellisen vähämeluinen ulkoseinä.

On myös ilmoitettava, kuinka tie- ja raideliikenteen pääväylät sekä suuret lentokentät vaikuttavat edellä mainittuihin seikkoihin.

Sovellettaessa 6 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä II tarkoitettuja yhteisiä menetelmiä edellä mainittuun jaotteluun lisätään luokat < 40 ja 40–44 sekä siitä poistetaan luokka < 45 dB.

1.7 Yleisten puistojen ja muiden virkistysalueiden pinta-ala (km^2) ja suhteellinen koko (prosentteina taajaman kokonaispinta-alasta), kun minkä tahansa melulähteen aiheuttama LDEN-arvona ilmaistu melu on alle 55 desibeliä.

1.8 Toimintasuunnitelman tiivistelmä, johon sisältyvät liitteessä V mainitut asian kannalta merkitykselliset seikat ja jonka pituus on enintään kymmenen sivua.

2. **Tie- ja raideliikenteen pääväylien ja suurten lentokenttien osalta**

2.1 Tie- tai raideliikenteen väylän tai lentokentän yleinen kuvaus: sijainti, koko ja liikennettä koskevat tiedot.

2.2 Ympäristön kuvaus: taajamat, kylät, maaseutualueet ja muuntyyppiset alueet, maankäyttö, rakennustyypit ja rakennusten käyttötarkoitukset, muut melulähteet.

2.3 Aiemmin toteutetut meluntorjuntaohjelmat ja käytössä olevat meluntorjunta-toimenpiteet.

2.4 Käytetyt laskenta- tai mittausmenetelmät.

2.5 Sovellettaessa liitteessä II tarkoitettuja väliaikaisia menetelmiä: melualtistuksen kohteena olevissa rakennuksissa asuvien henkilöiden määrät (lähimpään sataan pyöristettynä) eriteltyinä melualtistuksen desibelimäärän perusteella seuraaviin luokkiin: 55–59, 60–64, 65–69, 70–74, 75–79, > 79, jolloin LDEN-arvo arvioidaan suurimman melualtistuksen kohteena olevasta ulkoseinästä neljän metrin korkeudelta ja 2,0 ± 0,2 metrin päässä suurimman melualtistuksen kohteena olevasta ulkoseinästä.

Lisäksi on ilmoitettava, kuinka monta edellä mainittuihin luokkiin kuuluvaa henkilöä asuu rakennuksissa, joissa on:

— erityinen äänieristys;

— suhteellisen vähämeluinen ulkoseinä.

Lisäksi on ilmoitettava, kuinka monta koulua ja sairaalaa kukin edellä mainittu LDEN-arvoluokka koskee ja kuinka monta oppilasta ja potilasta mainittuihin lukuihin sisältyy.

Sovellettaessa 6 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä II tarkoitettuja yhteisiä menetelmiä edellä mainittuun jaotteluun lisätään luokka 50–54 dB.

2.6 Sovellettaessa liitteessä II tarkoitettuja väliaikaisia menetelmiä: melualtistuksen kohteena olevissa rakennuksissa asuvien henkilöiden määrät (lähimpään sataan pyöristettynä) eriteltyinä melualtistuksen desibelimäärän perusteella seuraaviin luokkiin: 45–49, 50–54, 55–59, 60–64, 65–69, 70–74, > 74, jolloin LNIGHT-arvo arvioidaan suurimman melualtistuksen kohteena olevasta ulkoseinästä.

Lisäksi on ilmoitettava, kuinka monta edellä mainittuihin luokkiin kuuluvaa henkilöä asuu rakennuksissa, joissa on:

— erityinen äänieristys;

— vähämeluinen ulkoseinä.

Sovellettaessa 6 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä II tarkoitettuja yhteisiä menetelmiä edellä mainittuun jaotteluun lisätään luokka 40–44 dB.

2.7 Niiden alueiden kokonaispinta-ala (km^2), joilla LDEN-arvot ylittävät 55, 65 ja 75 dB; lisäksi on ilmoitettava asuinrakennusten kokonaismäärä (lähimpään sataan pyöristettynä) ja kullakin alueella asuvien henkilöiden kokonaismäärä (lähimpään sataan pyöristettynä); taajamat sisältyvät näihin lukuihin.

Lisäksi on esitettävä 55 desibelin ja 65 desibelin melukäyrät yhdessä tai useammassa kartassa, joissa on myös annettava tietoa kylien, kaupunkien ja taajamien sijainnista käyriin nähden.

2.8 Toimintasuunnitelman tiivistelmä, johon sisältyvät liitteessä V mainitut asian kannalta merkitykselliset seikat ja jonka pituus on enintään kymmenen sivua.

3. **Lisäohjeet**

Komissio laatii suuntaviivoja, joissa annetaan edellä mainittujen tietojen toimittamista koskevia lisäohjeita.